

Kiskunhalasi Evangélikus Egyházközség kiadványa

2010. Húsvét

3. Évfolyam, 1. Szám

Erős vár a mi Istenünk!

Elérhetőségeink:

Evangelikus Egyházközség

6400 Kiskunhalas

Szilády Áron u. 22.

Honti Irén *lelkész*: 06 20-824-56-29 és hirene@citromail.hu

Lakás: Kiskunhalas, Erdei F. tér 5/B.

Andriska Pál *felügyelő* 06-20-824-47-85 és 77/422-379

Lakás: Kiskunhalas, Gyöngyvirág u. 22.

Rendszeres alkalmaink

- Vasárnaponként 10 órakor istentisztelet tartunk imaházunkban
Minden hónap utolsó vasárnapján úrvacsorát vehetünk.
- Minden hónap 2. vasárnapján
10 órakor családi-ifjúsági istentiszteletet tartunk.
- Szombatonként este 6 órakor ifjúsági összejövetel
- Péntekenként 9-10 óra: hivatali fogadóórát tartunk irodánkban.
- Minden hónap utolsó szombatján este 6 órakor
taize-i imaest evangelikus imaházunkban, amelyen különböző felekezetek
együtt énekelünk, imádkozunk az egység jegyében
- Új program: hétfőnként 2-4 óra között kézműves klub a gyülekezeti teremben –
alkotás, beszélgetés, zene és meditáció - várjuk az érdeklődőket.
- Hetente egy alkalommal, kedden délután 6 órai kezdettel bibliakör felnőtteknek –
gyülekezeti termünkben – várjuk a Biblia igazságai iránt érdeklődőket.
A hittanórákat több csoportban tartjuk a szokott rend szerint. megbeszélés szerint.

**Bármilyen kérésével, igényével: pl. személyes beszélgetés, vagy keresztelési
temetési szolgálatok, megtalálhatóak vagyunk a fenti elérhetőségeinken.**

Kérjük, tekintse meg honlapunkat: kiskunhalas.lutheran.hu

„Krisztus valóban feltámadt...”

Húsvét hajnalán a keresztények így köszöntötték egymást: „Krisztus feltámadt!”, és a válasz erre így hangzott: „Az Úr valóban feltámadt!” Ma már ritkábban hangzik ez a köszöntés, de jó elgondolkodni ezen a 2000 éves világraszóló jó híren.

„Az Úr valóban feltámadt!” Több ez a néhány szó, mint szokásból mondott felelet. Ebben a pár szóban erő van, bizonyosság és tanúságtétel, feltéve, ha ezt hittel és belső meggyőződéssel valljuk. Az arcon, a tekinteten pedig ott ragyog az öröm, a lelkesedés...

Nos, a ma emberének a kérdése a feltámadással kapcsolatban így hangzik: „Honnan tudjuk, hogy Jézus feltámadt?” Megtanultuk a hittanon? Ezt halljuk az egyházban? Le van írva a Bibliában? Mindez összesen sem elég ahhoz, hogy ez a pár szó „Krisztus feltámadt!” lelki erővel és igaz meggyőződéssel szóljon.

Jézus tanítványai nagypénteken elhagyták Mesterüket, egy kivételével. Csalódottak voltak, mert nem ezt várták Jézustól. Féltek, hogy őket is majd bántalmazzák. Számukra úgy tűnt, vége mindennek. Lehagoltan gondoltak arra, hogy a Jézussal együtt töltött három év is értelmetlen volt. Végleges tragédiának fogták fel a nagypénteki eseményeket. Egy letargikus, kiábrándult társaság lett a tanítványi kör.

De amikor Jézus megjelent nekik és köszöntötte őket: „Békesség néktek”, - és látták őt, akkor kezdett minden megváltozni bennük. Néhányan vele együtt ettek, ketten vele mentek az úton, és tudták, érezték, Ő az. Jézus más volt a feltámadás után, de Ő volt, és az, hogy látták, találkoztak vele, az elég bizonyíték volt arról, hogy Ő újra él. És akkor egyszerre minden megváltozott. Ugyanez a társaság attól kezdve ment és szólt, mondta, hirdette a jó hírt: „Krisztus feltámadt!” Ment örömmel, hittel, erővel, lelkesedéssel a szélrózsa minden irányába, hogy tanúságot tegyen Mesteréről. Az egész Jézus ügynek és a vele együtt töltött időnek újra értelme lett. Akkor hát mindaz igaz, amit Jézus mondott, és az is, hogy mi is vele együtt fogunk élni örökké. Ha jól belegondolunk, felmerül a kérdés: hogyan tudott egy csalódott, búskomor társaság nagy kedvvel, bátorsággal, lelkesedéssel menni és hirdetni az evangéliumot. Csak úgy, hogy valami rendkívülinek kellett történnie. Ez pedig az volt, hogy Jézus újra közöttük volt, mert Isten feltámasztotta Őt a halálból.

A jelenben pedig, azt mondom, mi is találkozhatunk vele, sőt szól is hozzánk, és bennünk él, ha befogadjuk, kérjük Őt. Az élet mássá lesz bennünk és körülöttünk, mert Ő átalakít, megváltoztat, igen, Ő, az élő Jézus Krisztus. Sokan vallják ezt, mert átéltek és én is vallom, mert átéltem. Ez nem egy emberi kitalálás, erre a változásra csak egy élő hatalom, az élő Jézus képes, aki feltámadt a halálból és él. Az egész élet új értelmet nyer Krisztusban, hiszen Őt követni, tanítása szerint élni, vele gondolkodni a legnagyobb lehetőség ezen a földön.

Hallatlan felszabadító, hogy nem vagyunk bezárva ebbe a világba, van folytatás, van örök élet, és az út végén Jézus vár övéire. Az élő Jézus nagyon közel van hozzánk, betér életünkbe, ha hagyjuk, és vezet, tanácsol, segít életünk útján. Ő mondotta: „Az ajtó előtt állok és zörgetek, ha valaki kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz.” És igaz ez is: „Élek többé nem én, hanem Krisztus él bennem.”

2010. húsvét ünnepén azt kívánom, vegyük észre Őt magát, az élő Jézust, hagyjuk, hogy szóljon, hívjon, megáldjon, vezessen és szeressen. Ő békét és örömet ad, olyat, amit semmi húsvéti külsőség sem képes megadni. Kívánok áldott, szép húsvétot és a feltámadás örömét Jézussal.

Honti Irén

Krisztus

Krisztusom,
én leveszem képedet falamról. Torz hamisításnak érzem vonalait, színeit, sohase tudlak ilyennek elképzelni, amilyen itt vagy. Ilyen ragyogó kékszeműnek, ilyen jóllakottan derűsnek, ilyen kitelt arcúnak, ilyen enyhe pirosnak, mint a tejbeesett rózsza. Én sok éjszaka láttalak már, hallgattalak is számtalanszor, én tudom, hogy te egyszerű voltál, szürke, fáradt és hozzánk hasonló. Átmatlanul csavarogtad a számkivetettek útját, a nyomor, az éhség siralomvölgyeit s gyötrő aggodalmaid horizontján már az eget nyaldosták pusztuló Jeruzsálemed lángjai. Hangod fájó hullámokat kavart, mikor a sok beszéd után rekedten újra szólni kezdted. Megtépett és színehagyott ruhádon vastagon ült a nagy út pora, sovány, széltől-naptól cserzett arcodon bronzvörösrre gyúlt a sárgaság s két parázsló szemedből sisteregve hullottak borzas szakálladra az Isten könnyei -

www.DrawingsOfJesus.com

artist: Julio Molina-Muscara

Dsida Jenő

Elvégeztetett

Jézus földi élete nem fejeződött be addig, amíg munkáját el nem végezte. Utolsó leheletével így kiáltott fel: „Elvégeztetett”. A csatát megnyerte, kivívta a győzelmet. Az egész menny ujjongott az Üdvözítő győzelmén. A Sátán vereséget szenvedett és tudta, hogy birodalma elveszett. A megváltás nagy munkája befejeződött. Sátán azonban még nem pusztult el. **Az embereknek választaniuk kell, hogy a kettő közül melyiket akarják szolgálni: Őt - e, vagy Krisztust, a Világosság Fejedelmét.**

Korunk emberisége súlyos félreértések áldozatává tette magát, amikor fennhéjázó gőgjében azt képzelte, hogy emberi erőfeszítéssel, akarattal bármit elérhet, megoldhat. Egy rövid időszakra abban a szerepben tetszelgett, hogy mindentudó, bármit képes megteremteni és valójában nincs is szüksége Istenre. Egy pár mámoros évtized után azonban napjainkra mintha kifogytak volna a „megoldások”, és ezért az emberiség jó része a kilátástalannak tűnő helyzet miatt belemenekült egy depresszióba.

Pedig nem kellene így lennie. Azért mert mi, emberek egy kollektív amnéziánkban elfelejtettük Istent, Ő nem feledkezett meg rólunk. Bár a világra utolsó pillanataiban vagyunk, még mindig nem késő Jézus Krisztushoz fordulni segítségért, és vele együtt átfordítani azt a hamis istenképet, amelyet a kollektív tudat kialakított Teremtőjéről. A mai emberiség nagy része egy itélkező, hatalomra és öndicsőítésre vágyó létezőként gondol Istenre. Mi ennek az alapja? Az, hogy

a nagy Kísértő tevékenysége által az ember saját képére formálta Teremtőjét. Megfordult a kocka. Isten saját képmására teremtette az embert, az ember pedig hiszékenysége és tudatlansága által Istent alakította át az eltévelyedett emberiség formájára, felruházva őt saját gyarló tulajdonságaival.

A megoldás az, hogy **vissza kell nyernünk „valódi” istenképünket**. Gondolatainkat, érzéseinket, egész lényünket a Megváltás felé kell fordítanunk. Ismerve annak lényegét megszületik bennünk az „igazság”.

Jézus Krisztus, Isten „önkinyilatkoztatása”, pont azért született bele ebbe a földi világba, hogy példája legyen az emberiségnek, mutassa az utat a felemelkedés lehetőségére.

Amikor kereszthalála előtt – nagycsütörtök estéjén – megmosta a tanítványok lábát, megmutatta az igazi szeretet és alázatosság példáját. Aki „magasra” kíván jutni, meg kell tanulnia, hogy az igazi nagyság nem szégyell lehajolni és bármit megtenni a mások felemelése érdekében. És ez tovább fokozódik az áldozatos szeretet bemutatásában, egészen a Keresztig, ahol az Életet is odaadja az emberiség egyetlen lehetőségének, a „Megváltásnak” ügyéért.

Nehezen értjük meg mi emberek földhözragadt gondolkodásunkkal ennek jelentését, jelentőségét. Miközben mi életünk minden válságos, problémás pillanatában egymásra mutogatunk, a bűnöst mindig kívül keresve, elfelejtjük a Megváltás lényegét.

Jézus nem azt mondja: legyetek tiszták, jók, bünteleneek, és akkor majd jöhetnek hozzám. Ő pont úgy mutatja meg Isten szeretetét, jóságát és uralmát, hogy a legnagyobb bűnöst is a „Megváltás jogán” hívja, várja, elfogadja és felemeli, amennyiben az is hajlandó befogadni Őt. Amikor ez megtörténik, akkor lép életbe – és nem korábban- Isten határtalan szeretete és Kegyelme által a „jellemformáló Hit”. Ha bizalommal fordulunk Krisztus felé, akkor már az Ő munkálkodása által jellemünk alapvetően megváltozhat, „újjaszületünk”, átfordítva addigi helytelen szokásainkat.

Ez fordítva nem működik. Hiába szeretnénk emberi erőfeszítéssel jellemünket jó irányba megváltoztatni, ez Isten segítségével nélkül nem fog sikerülni. Először kell keresnünk és megtalálnunk Isten országát, a kívánt változás csak azután fog bekövetkezni.

Jó azt tudni, hogy Krisztus folyamatosan figyel ránk és segít bennünket, hogy másokat is hozzá tudjunk irányítani. De ne feledjük el, hogy mi -Jézus jóváhagyásával és segítségével- csak magokat (lehetőségeket) osztogatunk. A mi feladatunk és felelősségünk arra korlátozódik, hogy ezt embertársainknak átadjuk. Nem akkor leszünk sikeresek, ha a mag virágba szökken, vagy fává terebélyesedik. Ez már Jézus Krisztus hatóköre és kiváltsága, hogy az őt befogadó emberben tovább munkálkodjon, elvégezze annak átférmálását. Ebben az emberi erőfeszítés kevés és alkalmatlan is.

Amikor valakit meg tudunk szólítani „lélektől-léleki”, az általunk csak mint eszköz által történik, aki szól, az maga az Isten. Tehát a sikerünk nem azon múlik, hogy a másik megértette-e, magába fogadta-e a felkínált lehetőséget, feladatunk csak addig terjed, hogy átadtuk-e számára a magot, amelyről gondoskodni már az élő Jézus fog, személyes jelenléte által.

Az viszont nagyon fontos, hogy a „mag” mindenkihez eljusson, és ebben komoly felelősségünk van. Bárhol, bárkivel nem véletlenül találkozunk, és minden egyes találkozásnál meg kell találnunk azt a módszert, ahogyan az illető képes átvenni, befogadni a Krisztusi üzenet kis csomagját. Ezt már majd neki kell kicsomagolni és használni, és élni vele mindennapjaiban. A változás csak ekkor történik meg, de ez már a befogadó szándékán és képességén múlik.

Legyen ez a Húsvét – a Megváltás -, mindenkié, hogy feltámadjon az emberiség létének értelme, csodája, hogy megvalósuljon a Teremtőnek az a szándéka, aminek és akinek az Embert megálmodta, megteremtette és -Krisztus által hozzásegítette - szeretete, jósága és dicsősége által. Ámen.

Nagy Rózsa

A 2009. év a számok tükrében

A hitélet alakulását egy keresztény közösségben nem lehet számokkal mérni, ám mégis. Ezen a földön számolunk és mérünk és hasonlítunk. A számok önmagukért beszélnek, az egyházban is. Az alábbi adatok a népmozgalmi statisztikából valók.

2009-ben 59 istentisztelet volt imaházunkban, ebből 13 családi istentisztelet. A látogatottság az előző évhez képest mintegy 20-25 %-kal növekedett, átlag 30 fő jött a hagyományos alkalmakon és átlag 50 fő a családi istentiszteleteken. 5 hittan csoportban folyt a tanítás 24 diák részére, ez összesen 134 hittanórát jelentett. A bibliakör tagjai 27 alkalommal találkoztak, átlag 10 fő jelenlétével. Az ifjúság tagjai 42-szer találkoztak, átlag 8 fővel. Taizei imaest 9 alkalommal volt, átlag 40 fő résztvevővel. Szeretevendégség 6 – szor volt, mintegy 50-60 fő jelenlétével. 15 alkalommal szolgált vendég igehirdető közöttünk. Keresztelés 3 volt, esküvő szintén 3 és temetés is 3 az elmúlt éven. Halasi gyülekezetünket 90 fő tartja fenn, akik egyházfenntartói járulékkal, adománnyal, illetve perselypénzzel segítették egyházunk anyagi helyzetének alakulását.

Hálás köszönet Testvéreinknek, akik a gazdasági válság idején is hűségesen támogatták evangélikus gyülekezetüket! Isten áldja meg a jókedvű adakozókat!

A számokról a beszámolót majd folytatjuk következő számunkban is.

H. I.

Húsvéti érdekességek

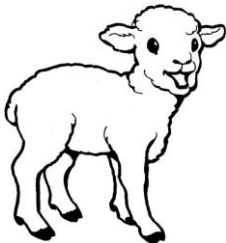
Húsvét időpontja

Húsvét időpontjának problémáját a 325-ös niceai zsinaton határozták meg: az ünnep a mindenkor tavaszi napéjegyenlőség utáni első holdtöltét követő vasárnapra esik - vagyis a március 22-től április 25-ig tartó időszakon belül minden évben változik (ezért nevezik mozgó ünnepnek). A niceai zsinat határozatát csak a VIII. századtól tartották a keresztények, bár már a IV. századtól általános volt a húsvéti ünnepekre 40 napos, szigorú böjttel készülni.

Tojás

Maga a tojás az élet újjászületésének, a termékenységnek legősibb jelképe. A talán legszelesebb körben elterjedt húsvéti tojás eredetileg a halotti kultusz kelléke volt; a belőle kikelő madárral Jézus újjászületését jelképezi (a hasonlat szerint feltámadáskor Jézus úgy törte fel a sziklasírt, akár a kifejlődött madár az őt fogva tartó tojás héját), míg a népi hiedelem szerint az életet szimbolizálja.

Hazánk területén már a honfoglalás előtti korból származó sírokban is találtak festett, karcolt tojást (ezt ma a szegedi Móra Ferenc Múzeum őrzi); a középkorban már írásos emlékekben is előfordul.

Bárány

A húsvéhoz kötődő jelképes állatok közül a bárány eredetét a Bibliában kell keresnünk. Az ótestamentumi zsidók az Úr parancsára egyéves hibátlan bárányt áldoztak, s annak vérével kenték be az ajtófélfát, hogy elkerülje őket az Úr haragja. Az Újtestamentumban Jézus áldozati bárányként halt keresztthalált az emberiség megváltásáért, ezért is nevezik Isten bárányának: "Krisztus a mi bárányunk, aki megáldoztatott érettünk".

De miért éppen nyúl, miért éppen tojás?

Első hallásra meglehetősen szokatlan és érthetetlen, hogyan tudja pont egy nyúl tojni/hozni a húsvét talán legelterjedtebb, legszélesebb körben ismert szimbólumát, a (piros) tojást. Még aki jártas a keresztény hitvilág hagyományaiban, mesékben és néprajzban, annak számára sem egyértelmű, hogyan váltak ezek a szimbólumok napjainkra szinte egyenlővé Krisztus feltámadásának és a természet újjászületésének ünnepével. (Igaz azonban az is, hogy nem mindenhol a nyúl hozza a tojásokat. De még ezekben az országokban is - például Belgiumban - megjelenik az ünnephez kapcsolódó ábrázolásokon.)

Az úgy volt...

Mint a legtöbb ünnepünkben, napjainkra húsvéttal kapcsolatban is összeolvadtak pogány és vallási gyökerek, szokások, kiegészülve a különböző népek hagyányaival.

Ost(a)ra istennő

Az egyik elmélet szerint a nyúl és a tojás német eredetű hagyományra vezethető vissza; ez tükröződik a német Oster és az angol Easter elnevezésben is.

A tavaszi napéjegyenlőséget követő első holdtölte utáni első vasárnap ugyanis a pogány hagyomány szerint Ost(a)ra istennő napja volt, a tavasz ünnepe. (Nevét Ostra és Ostara formában is megtalálhatjuk a különböző forrásokban.)

Ostra a termékenység és az újjászületés istennője volt, akit általában tavasszal nyíló virágokkal, indákkal övezve, fején virágkoszorúval, felette madarakkal, lábánál nyulakkal ábrázoltak. Kezében legtöbbször tojást tart, amely a természet és a lélek újjáéledését, a tavaszi újjászületést jelképezi. (Ez az ábrázolás azonban csak a XIX. századtól köti össze Ostra nevét a nyúlal és a tojással, mint a termékenység szimbólumaival, hiszen az ókorban például sem egyiket, sem másikat nem hozták kapcsolatba a termékenységgel; akkoriban a hal és a gabonakalász jelképezte azt.)

Ostrának – és ez már a kevésbé tudományos, legendákból fennmaradt magyarázat, amely az ő nevéhez köti a nyulat és a tojást – volt egy különleges madara, amely színes tojásokat tojt. Az istennő a gyerekek szórakoztatására változtatta egyszer nyúllá e madarat – hát azóta tojnak színes tojásokat a nyulak.

Szaporá állat?

A logika mentén haladó elméletek hívei konkrétabb magyarázatokkal álltak elő. Ezek értelmében a nyúl mint szaporaságáról híres állat, a tavaszi újjászületéskor a termékenység szimbóluma lett. A tojás pedig már ősidők óta az volt az eurázsiai jelképrendszerben - rokon népeink hagyományaiban is megtalálható például a világotojás képe, díszített, festett tojásokkal pedig Iránban is, Kínában is találkozhatunk.

Bizáncban a kereszténység felvétele után a nyúl egyenesen Krisztus szimbóluma lett, így szinte törvényszerűen kapcsolódott a feltámadás ünnepéhez.

Perben Istennel

Gyakran megkérdezik az emberek a vallások képviselőit:

Ha van Isten, miért engedi meg azt a sok szenvedést és bajt, amely világunkat sújtja, benne a sok ártatlan embert és gyermekeket?

Az alábbi interjú talán választ ad a kérdésre.

Az ismert amerikai lelkész, Billy Graham leányával, Anne Grahammel készítették interjút az egyik rádióműsorban, amelyben Jane Clayson riporternő megkérdezte őt az utóbbi idők borzalmas eseményeivel kapcsolatban:

Hogyan engedhette meg Isten, hogy ilyenek történjenek?

ANNE: Úgy hiszem, Istent elszomorítja ami velünk történik, ám évek óta azt mondjuk neki: menj ki az iskoláinkból, a kormányunkból, és távozz az életünkben. És ő, amilyen gentleman, csendben hátrahúzódtott.

Miképpen várhatjuk el Istentől, hogy áldását és védelmét adja, ha egyben arra szólítjuk fel, hogy hagyjon bennünket békén?

O Hare (akit meggyilkoltak, testét nemrégén találták meg) panaszkodott, hogy nem akar imádságot az iskoláinkban, és mi azt mondtuk: RENDBEN.

Aztán valaki azt mondta, jobb, ha nem olvassuk a Bibliát iskoláinkban. A Bibliát, amely azt mondja:

- ne ölj
- ne lopj
- szeresd felebarátod, mint önmagadat

és mi azt mondtuk: RENDBEN.

Aztán dr. Benjamin Spock azt mondta: "Ne fenekeljük el a gyermekeinket, ha rosszul viselkednek, mert a kis személyiségük megsérül és lerombolhatjuk önbecsülésüket." (Spock fia öngyilkos lett.)

És mi azt mondtuk, egy szakember biztosan tudja, miről beszél, és azt mondtuk: RENDBEN.

Aztán valaki azt mondta, a tanárok és az osztályfőnökök jobb, ha nem fegyelmezik a gyermekeinket, amikor rendetlenül viselkednek. És az iskola vezetői azt mondták, hogy a tanárok inkább meg se érintsék a diákokat, "nehogy ezzel rossz reklámot csináljunk az iskolának, és semmiképpen sem akarjuk, hogy bepereljenek bennünket." És mi azt mondtuk: RENDBEN.

Aztán valaki azt mondta, hagyjuk, hogy diáklányaink abortuszt végezzenek, és nem kell, hogy ezt elmondják a szüleiknek. És azt mondtuk: RENDBEN.

Aztán egy bölcs vezető azt mondta, mivel a fiúk fiúk, és úgyis meg fogják tenni, adjunk fiú diákjainknak annyi óvszert, amennyit akarnak, és nem kell, hogy erről szüleiknek beszámoljanak. És mi azt mondtuk: RENDBEN.

Aztán valaki az általunk jelentős posztra megválasztottak közül azt mondta, hogy nem számít, mit teszünk a magánéletben, ha elvégezzük a munkánkat. Újból egyetértve velük, azt mondtuk, nem számít, mit tesz valaki (beleértve az elnököt is) a magánéletben, amíg van munkánk, és a gazdaság jól működik.

Aztán valaki egyre tovább lépett ebben a csodálatban, és meztelen gyerekek képeit publikálta, majd tett még egy lépést, és ezeket elérhetővé tette az Interneten. És mi azt mondtuk: RENDBEN, a szabad szólás joga ezt lehetővé teszi számára.

És aztán a szórakoztatóipar azt mondta: "csináljunk tv-műsorokat és mozifilmeket, amelyek az erőszakot, az erkölcstelenséget és a tiltott szexet reklámozzák. Készítsünk olyan zenefelvételeket, amelyek bátorítanak a nemi erőszakra, a kábítószer-fogyasztásra, a gyilkosságra, az öngyilkosságra és a különböző sátáni témákat dolgozzák fel." És mi azt mondtuk, ez csak szórakozás, nincs is rossz hatása, és különben sem veszi senki komolyan, úgyhogy csak hadd menjenek.

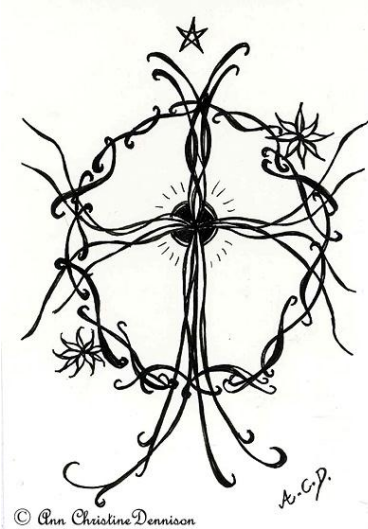
Most pedig feltesszük magunknak a kérdést:

Miért nincs a gyermekeinknek lelkiismerete?

Miért nem tudnak különbséget tenni jó és rossz között?

Miért nem okoz nekik problémát, hogy megöljék az idegeneket, osztálytársaikat, saját magukat?

Talán, ha elég hosszan és keményen gondolkodunk rajta, ki tudjuk találni. Azt hiszem, elég sok köze van mindennek ahhoz a mondáshoz, hogy amit vet az ember, azt aratja.

*"Kedves Isten, miért nem mentette meg azt a kislányt, akit megölték az osztályban?
Tisztelettel, egy érintett tanuló"*

*"Kedves Érintett Tanuló!
Ki vagyok tiltva az iskolából.
Tisztelettel: Isten"*

Furcsa, hogy milyen egyszerű az embereknek kivetni, kidobni Istent, zagyvaságnak, értelmetlenségnek tartani üzenetét - aztán csodálkozunk, miért megy a világ a Pokolba.

Furcsa, mennyire elhisszük, amit az újságok írnak, de megkérdőjelezzük, amit a Biblia mond. Furcsa, hogyan mondhatja valaki: "Hiszek Istenben!", miközben a Sátánt követi, aki egyébként szintén hisz Istenben!

Furcsa, hogy milyen gyorsan készek vagyunk az ítékezésre, és mennyire nem a megítélésre.

Furcsa, hogy az erkölcstelen, obszcén, durva és vulgáris dolgok szabadon áramlanak a világhálón, miközben az Istenről való nyilvános beszéd elnyomják az iskolákban és a munkahelyeken.

Furcsa, hogyan lehet valaki Krisztusért lángoló vasárnap, és láthatatlan keresztény a hétköznapokban.

Furcsa, hogy jobban érdekel, mit mondanak rólam az emberek, mint az, hogy mit mond Isten felőlem...

*Abban a pillanatban,
hogy Isten már nem felszabadító tapasztalat számunkra,
hamis istenné vált.*

Isten igazi arca – gondolatok

A múlt évben Luxorban újra megszemlélhettem a Fáraók hatalmas méretű szobrait. E Fáraók nyolc méter magas képmásai isteni hatalmasság benyomását sugallják. A Fáraó egész népén uralkodó nagyságként jelenik meg, s e nép az ő számára nem több mint porszem a lába alatt.

Az emberiségnek ilyen elképzelése volt a nagyságról. Az emberiség csak uralkodásként volt képes értelmezni a nagyságot. Eszerint az a legnagyobb, aki eltapos, akinek alattvalói vannak, aki parancsol és engedelmességet követel. Az a legnagyobb, akinek a szemében a nép csak porszem és semmi más.

Ez az isteni nagyságról alkotott kép keresztülvonul a történelmen. Isten is uralkodóként jelenik meg, zsarnokként, abszolút úrként, aki előtt mi semmik vagyunk; ránk erőlteti igáját és a legsúlyosabb büntetést méri ránk, ha megpróbálunk kibújni az akarata alól. A nagyság ezt jelenti: uralkodni, mások felett lenni. Mi mindannyian meg vagyunk fertőzve a nagyság ilyen értelmezésétől és ez az értelmezés megrontja szellemünket, meghamisítja vallásunkat, mert az Evangélium egészen más, egy új értékrendet mutat fel. Ez az új értékrend hihetetlen, csodálatos, ennek a jelentőségét még fel sem fogtuk.

Nagycsütörtökön, néhány órával Jézus haláltusája előtt még úgy érkeztek az apostolok az Utolsó Vacsora színhelyére, hogy semmit nem értettek. Még ott is képesek voltak azon vitatkozni, hogy ki üljön a fő helyre...

És Jézus most megmutatja nekünk, milyen is az igazi nagyság. Vízet önt a mosdótálba, kendőt köt a derekára, térdre ereszkedik és elkezd megmosni a lábukat. Ez olyan tett, amelyet még a zsidó rabszolgák is megtagadtak volna uruk felszólítására. És akkor Péter el akarja téríteni Jézust az alázat tettétől, ahogy korábban a keresztől. Jézusnak nyomatékosan ki kell jelentenie, hogy Péternek nem lesz része az Ő országában, ha nem hagyja elvégezni, amit tennie kell. És látjuk Jézust, amint térdén állva megmossa Júdás lábát, aki őt eladta, megmossa Péter lábát, aki őt megtagadja, Jakabét és Jánosét, akik a Gecsemáné kertben elalszanak, az összes többiét, akik elmenekülnek kiszolgáltatásakor. Itt kezdődik az Újszövetség, itt mutatkozik meg Jézus igazi arca, s a nagyságnak egy új, semmihez sem hasonlítható kritériuma világosodik meg végleg számunkra: az igazi nagyság nem uralkodást jelent, az igazi nagyság nagylelkűség, és megint csak nagylelkűség.

Az a legnagyobb, aki a legtöbbet adja, aki mindent odaad, aki a végtelenségig megy az adakozásban, akinek nincsen semmiye, aki semmi más, csak Szeretet, aki nem tud mást, csak szeretni.

Végre megmutatkozik Isten igazi arca, az egyetlen valódi arca Istennek, mely eddig ismeretlen volt. Feltárult az arc, amelyet a mai világ vár és amelyet még nem ismer. Mert ez az egész modern ateizmus azért utasítja el Istent, mert továbbra is a Fáraó képében látja, aki korlátozza az embert, fenyegetést jelent számára, tiltást, korlátot. Az emberi tevékenység nevében hirdetik meg ateizmusukat, azért, hogy az ember megvalósítsa nagyságát, hogy végre valóban alkotóvá legyen. Nem is tudják, mennyire rokonszenvezünk velük. Mi is emberek vagyunk, érzékenyek a méltóságra, szenvedélyesen, kitörőhíttelenül. Mi is tudjuk, hogy az emberi lelkiismeretet nem

lehet megerősokolni, hogy az ember nem tárgy, nem lehet úgy rendelkezni vele, akár egy árucikkkel.

Mi előtt térdel le Jézus? Isten országa előtt, amivé válnunk kell. Isten országa pedig nem más, mint az Isten szeretetének uralma lényünk legmélyén. Ahhoz, hogy ez az Uralom létezzék, a mi beleegyezésünkre van szükség. Arra, hogy Júdás szíve megnyíljon, hogy Péter szíve elfogadjon, hogy Jakab és János szíve eszméljen, hogy a többi tanítvány is ébredjen álmából. És pontosan ezért ereszkedik térdre Jézus, hogy beleegyezésünket kérje, hogy éberré tegye minden egyes tanítványát és minket is erre a belső Országra. Az ember soha nem részesült még ekkora dicsőségben, az emberi szabadság még soha nem tapasztalt ilyen dimenziókat, mint ebben a gesztusban: az Úr térdelésében tanítványai előtt és mielőttünk.

Ez Isten igazi arca. A nagyság nem uralkodást jelent. Isten nem az, akinek kedve szerint való lenne a rabszolgaság, Istennek nincsenek alattvalói, Isten nem uralkodik senkin. Isten Uralma nem más, mint szabadságával megérint minket azért, hogy feltámassza a mi szabadságunkat.

Egy új világban, egy ismeretlen világban, egy nem sejtett csodálatos világban találjuk magunkat. Ez a mi Istenünk. Nem fenyegetés, nem tabu, nem bosszú, hanem térdre ereszkedő Szeretet, aki mindörökké várja szeretetünk beleegyezését: e nélkül Isten Országa nem tud felépülni és megerősödni. Az Evangélium csodás horizontot nyit meg számunkra, olyant, amilyenre a szívünk titokban várákozott. Az Evangélium megismerteti velünk, felfedi nekünk Istenünk szívét és bevezet a barátságába, mert ezentúl nincs többé szolga, csak barát. Ez pedig egy soha nem látott hatalmas fordulat. Isten a mi gyermeki szeretetünket, baráti bizalmunkat várja. Munkatársakat akar csinálni belőlünk egy olyan világ kialakításához, amely nem készülhet el nélkülünk.

Az Evangélium bevezet minket az élő Isten mélységeibe, általa túlrad az élet. Isten arra kér, hogy felegyenesedjünk, eljussunk saját nagyságunkig, és Istennel együtt Teremtővé váljunk, ugyanabban a nagyságrendben mozogva, mint ő: a nagylelkűség, a szeretet, az önátadás nagyságrendjében.

Maurice Zundel
r.kat. teológus

Egysorosok

A fájdalom elkerülhetetlen. A szenvedés választás dolga.

A dolgok értelme nem önmagukban rejlik, hanem abban, ahogy viszonyulunk hozzájuk.

Tél derekán végre ráébredtem, hogy legyőzhetetlen nyár lakozik bennem.

A szeretet gyógyítja az embert – azt is, aki adja, és azt is, aki kapja.

Minek élünk, ha nem azért, hogy egymás számára könnyebbé tegyük az életet?

Csak egy vagyok, de vagyok; nem tehetek meg bármit, de valamit tehetek; s minthogy nem tehetek meg bármit, nem fogok elzárkózni attól, amit megtehetek.

Ha ég a házad, melegedj a tűzénél!

A nehézségek tükrében láthatod meg önmagad.

Ha elég sötét van, láthatod a csillagokat.

Jézus szavai a kereszten

Jézus Krisztusnak hét szavát, mondatát őrizték meg az evangéliumok írói, amelyek a kereszten hangoztak el szenvedése közben. Mind a hét szó, illetve mondat olyan, amelynek értelme van, mélysége van, tanulsága van, üzenete van – és ezek a szavak örök teremtő erőt hordoznak.

1. Atyám, bocsáss meg nekik, mert nem tudják, hogy mit cselekszenek!
2. Én Istenem, én Istenem, miért hagytál el engemet...
3. Bizony mondom neked, még ma velem leszel a Paradicsomban.
4. Íme, a te anyád! Íme, a te fiad!
5. Szomjazom.
6. Elvégeztetett.
7. Atyám, a te kezébe teszem le az én lelkemet.

Szívből kívánom, hogy ezeken a szavakon elmélkedjünk el otthonunk, lelkünk csendjében és izlelgetve e szavak mélységeit legyen ez a múltira emlékezés a jelenben igaz szeretet az élő Jézus iránt.

Honti Irén

Húsvét

Fakadnak már a virágok,
Kiderül az ég,
És a föld most készül ülni
Drága ünnepét.
Szíveinkben, mint a földön,
Ma öröm legyen,
Feltámadt az isten-ember
Győzedelmesen!

Aki tudja, mint töré fel
Sírját a dicső;
Aki látja, hogy a földön
Minden újra nő:
Gondoljon feltámadásra,
Mely örök leszen...
Feltámadt az isten-ember
Győzedelmesen!

Reviczky Gyula

Részletek a János-passióból

Urunk, mi Uralkodónk, kinek dicsősége betölti az egész Földet,
mutasd meg a Te szenvedésed által, hogy Te, az igaz Isten Fia
minden időkben a legnagyobb megaláztatásban is megdicsőülsz.

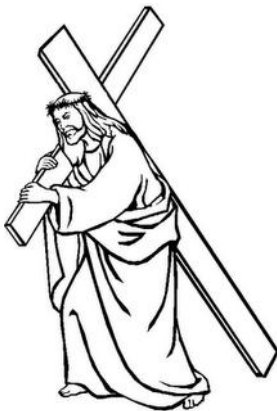
Te szent akaratod legyen e földön, miként mennyekben!
Ha szenvedünk, türelmet adj, Jó s balsorsban velünk maradj!
Irtsd ki a rosszindulatot, mely megszegi akaratod!

Te fogsággal Jézusunk az üdv ím hozzánk jött el.
A börtönöd ma trónusunk, a jámboroknak menhely.
Mert ha nem lennél szolgálja Te,
Mi szolgálak lennénk örökre.

A szívem rejtett mélyén csak neved s kereszted
Ragyog, míg éltem végén üdvöt ad nekem.
Ó jelenj meg olyképpen, hogy vigaszom legyél
A bajban Uram, nekem, mint halált szenvedtél.

Mindenkire gondja volt az utolsó órán.
Anyját, ím nem feledte, Neki támaszt hagyván.
Ember, ítélj igazán, szeresd Istent s társad.
Nem ér így a végórán szomorúság, bánat.

Végso órára ha már közel,
Szent angyalod küldd értem el,
Vigyen örök hazámba!
Válhat testemből földi por,
Új életre hív majd egykor ítélet harsonája.
Akkor megrendül föld és ég,
Megújul a nagy mindenség,
És megdicsőült új testben
Jóságod áldom szüntelen.
Erre segíts én Istenem, én Istenem,
S Téged dicsérlek szüntelen!

Balu kapitány

A gyermekorvos egy négyéves kislányt vizsgált. Belenézett a fülébe:

- Mit gondolsz, megtalálom idebent Sziporkát?

A kislány nem felelt.

A doktor kezébe vett egy nyelvlapocot, és belekukucskált a torkába:

- Mit gondolsz, megtalálom odabent Kwarg Lipit?

A kislány megint csak hallgatott.

Ekkor az orvos a sztetoszkópjáért nyúlt, hogy megvizsgálja a gyermek mellkasát. Ahogy a szíve fölé helyezte a membránt, megkérdezte:

- Mit gondolsz, meghallom odabent Balu kapitányt?

- Jaj, dehogya! – válaszolta a kicsi. – Ott Jézus lakik. Balu kapitány a bugyimon van.

Ami igazán fontos

Néhány éve a Seattle-i paraolimpián történt. Kilenc testi vagy szellemi fogyatékos sorakozott fel a százméteres síkfutás indítóvonalán. Eldördült a startpisztoly, és a mezőny megindult – ha nem is vágtaban, de a verseny boldog izgalmával.

Azaz nem az egész mezőny, mert egy fiú mindjárt az elején felbukott, majd még néhányszor, utoljára hangosan sírva fakadt. A többiek meghallották a sírást, lelassítottak, megálltak, aztán egytől egyig visszafordultak. Egy Down-kóros lány lehajolt hozzá, és megpuszilta.

– Ettől mindjárt jobb lesz.

Akkor mind a kilencen összefogózkodtak, és együtt sétáltak el a célig.

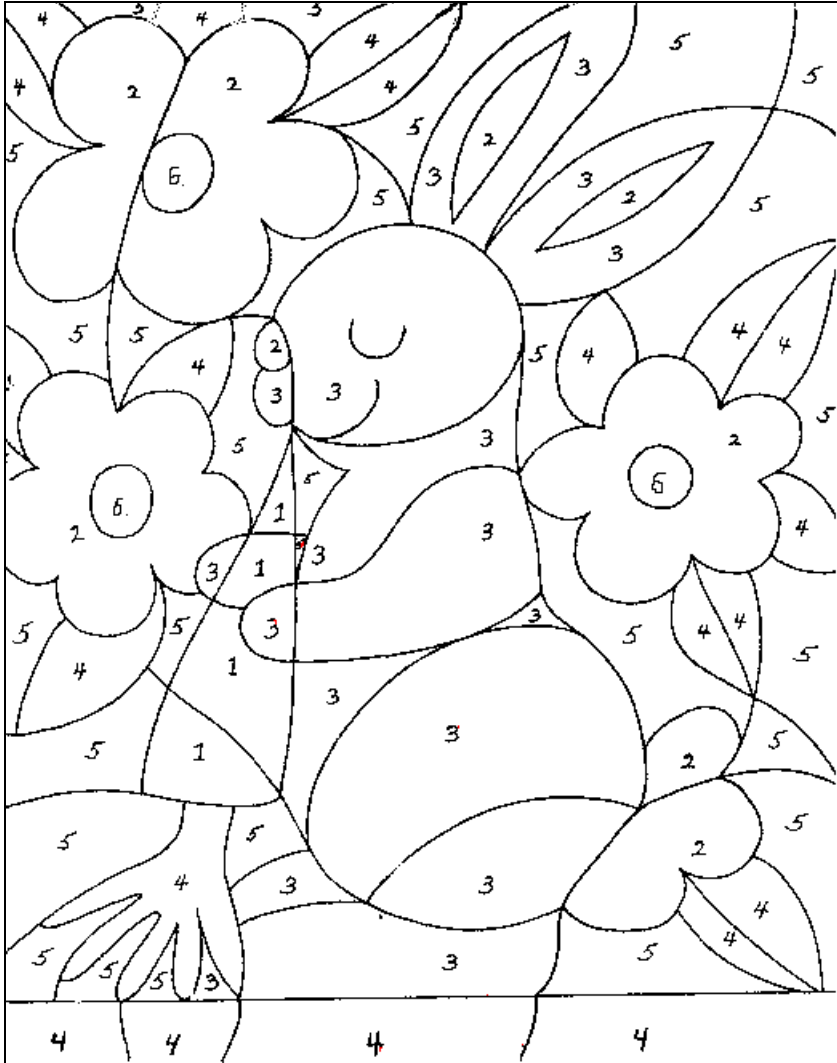
Az egész stadion felállt, és tíz percig ünnepelt.

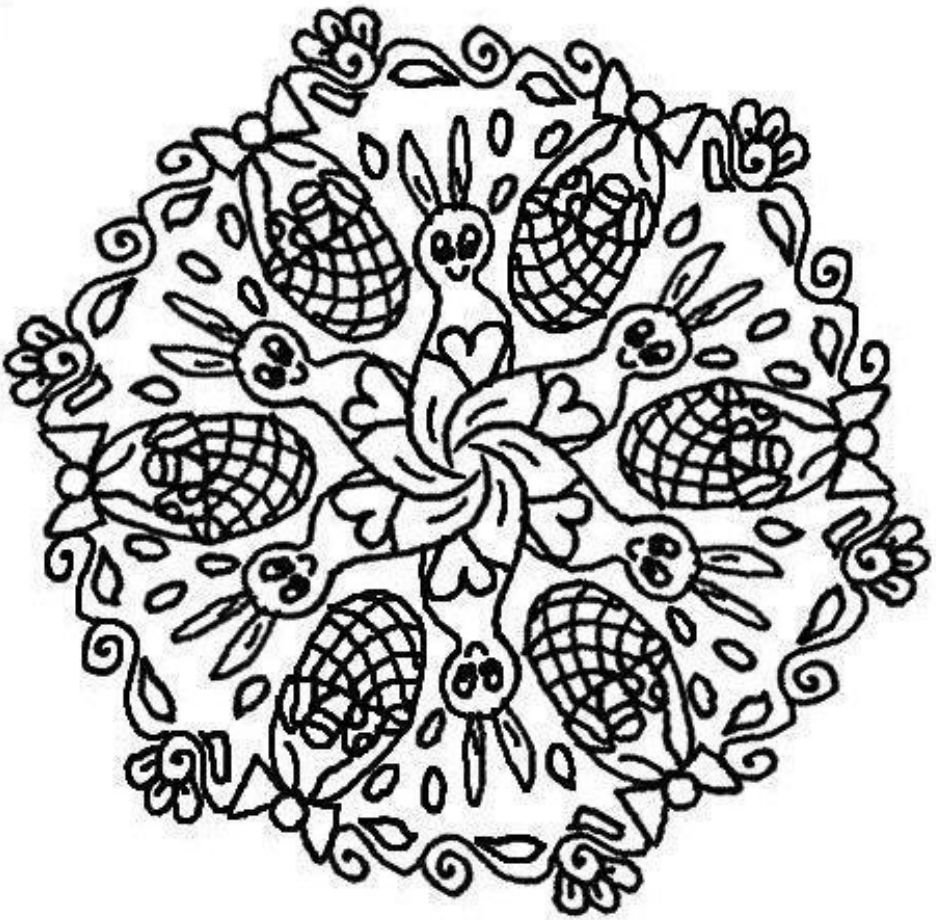
In: „Erőleves a léleknek”, 3. porció

Számos kifestő

Fesd ki a képet a számozásnak megfelelően! ©

1 – narancssárga, 2 – rózsaszín, 3 – barna, 4 – zöld, 5 – kék, 6 – sárga.

**Áldott húsvéti ünnepeket kívánunk
minden kedves testvérünknek!**